

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2010. év december hó 16. nyilvános ülésen és 2011. február hó 22. napján** megtartott nyilvános, folytatólagos tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés büntette miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Nógrád Megyei Bíróság 13.B.175/2009/18. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy a főbüntetés tartamát 7 (hét) évre **enyhíti**.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja**.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott börtönbüntetésbe **beszámítja**.

A másodfokú eljárás során felmerült 225941,- **(kettőszázhuszonötezer-kilencszáznegyvenegy) forint bűnügyi költség merült fel, amelyből a vádlott 125941.- (százhuszonötezer-kilencszáznegyvenegy) forintot köteles megfizetni, az ezt meghaladó 100000.- (százezer) forintot az állam viseli.**

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Nógrád Megyei Bíróság 13.B.175/2009/18. számú, 2009. december hó 7. napján kihirdetett ítéletében a vádlottat a Btk. 166.§ (1) bekezdése szerinti emberölés büntette miatt 9 év börtönbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott büntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott és védője enyhébb jogi minősítés, a Btk. 167.§-a szerinti emberölés büntettének megállapítása, és a büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.105/2010/1. számú átiratában és képviselője a Fővárosi Ítéltábla előtt is az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla eredetileg nyilvános ülésre tűzte az ügyet, de az alap elme szakvélemény egyes megállapításainak nem egyértelmű megfogalmazása, és a szakértő tárgyalási meghallgatásáról készült jegyzőkönyvben rögzített tartalma miatt és indulat mértékének pontos szakszerű megállapítása végett szükségesnek tartotta más szakértő kirendelését. Ezért az ügyet tárgyalásra tűzte és bizonyítást rendelt el, egyben a vádlottat nem tisztázott körülményekre kihallgatta.

A lefolytatott bizonyítást követően a védő perbeszédében továbbra is vitatta a vádlott ölési szándékát, testi épség elleni támadásra hivatkozott, és a vádlott tudatszűkült állapota miatt az emberölést a privilegizált alakzat szerint kérte értékelni, másodlagosan pedig a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A tárgyaláson jelen lévő ügyész változatlanul az ítélet helybenhagyását indítványozta, mert a szakértők meghallgatása és az aggályos szakkérdések tisztázása után sem látta indokoltnak a vádlott cselekményének a Btk. 167.§ szerinti minősítését.

A védelmi fellebbezés részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslat alapján eljárva az első fokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § szerint teljes terjedelmében felülbírált.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárásban az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, azokat értékelési körébe vonta és megalapozott, csak kisebb körben hiányos tényállást állapított meg. Az indokolási kötelezettségét megfelelően teljesítette, a tényállást a bizonyítékok ésszerű értékelésére alapította.

A Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítélet tényállását a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján az alábbiak szerint kiegészíti:

- a sértett közepes fokú alkoholos befolyásoltság alatt állt.
- A sértett gyermekei az elkövetéskor 6 és 11 évesek voltak
- A vádlott élettársa a sértettől született gyermekeit a sértett testvérével előre egyeztetett időpontban a menetrendszerinti buszjáráshoz kísérte, arra őket felültette; M-en a sértett testvére várta őket. A sértett sosem vette át a gyermekeket a vádlott házában.

- A vádlott indulata ép lélektani alapon kialakult fiziológiás jellegű tudatszűkült állapot volt, tudatzavar és kóros indulat nem áll fenn. Nem állapítható meg az indulatnak olyan magas foka, amely a vádlott belső egyensúlyának megbomlását, tudatának elhomályosulását eredményezte. A megfontolás szokásos mértékének a megtartása nem vált a számára lehetetlenné, emlékezete is megtartott volt, tudatborulás nem állt fenn. A tudatszűkület a mérlegelést akadályozta, de az indulatok elhatalmasodásáért a vádlott felelős. Az öngerjesztő indulat fokozódás megszűntét követően magatartásában, életvitelében nem volt változás. Az elkövetett cselekmény a vádlottól nem énidegen, korábbi magatartásával sem áll ellentétben a feldolgozás és a konfliktuskezelés tettleges formája.

A fenti kiegészítések a vádlott másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozatán, a beszerzett elmeorvos szakértői vélemény, a pszichológus szakértői vélemény és a tárgyaláson meghallgatott az orvos és pszichológus szakértők tárgyalási nyilatkozatain és írásbeli szakvéleményén alapulnak. A sértett alkoholos befolyásoltságára vonatkozó megállapítás részben a nyomozati adatokon alapszik, és az egyben az ítélet indokolásából történő átemelés, mivel e tény tényállásban való rögzítése szükséges.

A sértett gyermekeit érintő láthatás formája nem került tisztázásra, sem a nyomozati sem a bírósági iratokban erre vonatkozó adat nem volt fellelhető. E tekintetben a bíróság elfogadta a vádlottnak a fellebbezési tárgyaláson tett vallomását.

A fentiek szerint kiegészített tényállás megalapozott, és a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapját képezi.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényes a bűncselekmény jogi minősítése is a Btk. 166.§ (1) bekezdése szerinti emberölés büntetteként.

A helytálló és irányadó tényállás szerint a vádlott kerékpárral üldözte a sértettet, aki mivel már a ház kerítésénél bántalmazás érte sántítva, a kerékpárját hátrahagyva gyalogosan menekült. Bár a vádlott a pincében azonnal felkapta a vascsövet és kerékpárral hajtott a sértett után, a sértett mégis közel egy kilométer előnyre tudott szert tenni. Amikor a vádlott utolérte és a vascsővel többször megütve földre kényszerítette, a sértett a Zagyvára zuhant, a vádlott utána ugrott, megragadta, víz alá nyomta, és mindaddig ott tartotta, amíg megfulladt. Ezután a vádlott hazament, ruházatát és cipőjét elégette. Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy bár a sértett megjelenése provokatív volt, de a házba a nyitott kapu ellenére meg sem kísérelt belépni. Azt a körülményt, hogy a vádlottat verbálisan provokálta volna nem lehetett a tényállás részeként rögzíteni, de ez nem is lett volna valószínű, mivel feltételes szabadság alatt állt és a vádlottal történő találkozás minden esetben tettlegességbe fordult. A sértett tehát hosszasan menekült, a vádlott üldözte és a sérült személyt mindaddig a víz alatt lefogta, amíg életétjelet mutatott. A részletesen és alaposan megvizsgált és feltárt vádlotti tudatállapot nem mutatott kóros indulatot, a

tudatszűkület ép lélektani eredetű volt, a felindulás sem volt olyan magas fokú, amely a vádlott belső egyensúlyát megbontotta volna. A pszichológus szakértő azt is megállapította, hogy a vádlottban nincs büntudat, megbánás és értetlenség. Képes tetteire magyarázatot adni, önvád és depresszió nem követte az emberölést, életvitelét folytatta, szórakozni ment.

Figyelemmel az eltelt idő viszonylag hosszabb jellegére, a rögtönös végrehajtás hiányára, a vádlott elkövetéskor és azt követően tanúsított magatartására, a tényállás tartalmára és a szakvéleményekben feltártakra nem állapítható meg a vádlott indulatának olyan magas foka, amely a Btk. 167. §-ában foglalt bűncselekmény megállapítását eredményezné. A vádlott leányát ért sérelem miatt folyamatosan felindult állapotban volt a sértett irányába, amelyet felerősített a megjelenése, de a jelenlétével szükségszerűen együtt járó provokáción kívül más nem történt. A sértetti közrehatás azért valósult meg, mert nem ez volt a kialakult formája a gyermekei láthatásának, és ennek ellenére odament, noha előre tudta a vádlottal való találkozás fizikális következményeit.

A kifejtettekre figyelemmel törvényes volt az elsőfokú bíróság jogi minősítése, nem vezethetett eredményre az eltérő jogi minősítést célzó védői indítvány.

Ellenben a bíróság mellőzi az elsőfokú ítélet 23. oldalának 3. és 5. bekezdésében foglaltakat, mivel nem releváns az ügy megítélésében, a bűncselekmény alapeseti emberölés, a különös kegyetlenség nem merült fel.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen feltárta és felsorolta. A fellebbezés a büntetés mérséklése kérdésében vezetett eredményre, az ítélet tábla megfelelő nyomatékka l értékelte sértetti közrehatást, a cselekmény emberileg méltányolható motívumát. A sértett kellő indok nélkül és meg nem cáfoltan sokkolóval érkezett a helyszínre, tudta, hogy a vádlott és közte feszülő, a vádlott lánya sérelmére elkövetett nemi erkölcs elleni bűncselekmény miatti ellenséges viszony következtében megjelenése (találkozásuk) verbális és tetteges konfliktushoz vezethet. Ilyen sértetti közrehatás mellett kissé eltúlzottnak tartotta a másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott büntetést, ezért azt mérsékelte. A megállapított 7 éves börtönbüntetés tettarányos, kifejezésre juttatja az elkövető személyi, társadalomra veszélyességét és alkalmas a büntetési célok biztosítására.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítélet tábla az első fokú ítélet büntetés kiszabó rendelkezését a Be. 372. §-a alapján megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 371. §-át felhívva helyben hagyta.

A részben eredményes fellebbezésre tekintettel a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség meghatározott részének a viselése alól az ítélet tábla a vádlottat a Be.381. § (2) bekezdésében foglaltak alapján mentesítette.

Az előzetes fogva tartás továbbmenő beszámítása a Btk. 99.§-án alapul, az ítélet ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 386.§ kizárja.

B u d a p e s t, 2011. év február hó 22. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró***

***Dr. Rédei Géza s.k.
bíró***

A Nógrád Megyei Bíróság 13.B.175/2009/18. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.66/2010/9. számú ítéletében foglalt változás mellett jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2011. év február hó 22. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Kiadmány hitelül:
tisztviselő***